

jeg ikke endnu bestandig skulde forbeholde mig muligheden at stille Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling, saafremt denne Sag ikke skulde være saa fortabt, at ikke engang 4 af Thingets ærede Medlemmer vilde deeltage med mig deri.

Drejer: Jeg skal blot med Hensyn til den ærede Justitsministers Uttringer tillade mig at bemærke, at jeg rigtignok ikke kan erkende, at dette Comma staaer paa rette Sted, naar man vil udtrykke, at Domme eller Forlig, selv om de ere thinglæste, forinden Boet er taget under Behandling som fallit, ikke kunne erqværes i et Fallitbo. Jeg troer, man udsætter sig for, at Ordene derved faae en anden Mening, men naturligtviis, naar de specielt Sagskyndige, Sprogkyndige erklære det for at være rigtigt, saa maa min Mening vige.

M. P. Bruun: Jeg troer rigtignok, at den sidste ærede Taler overseer, at der ikke eksisterer noget Fallitbo, forinden Boet er taget under Behandling som Fallit, og følgelig kan dette Comma ikke foranledige Misforstaaelse.

Uagtet den høitagtede Justitsminister har erklæret sin Samstemmen med Udvalgets Forandring af § 2, skulde jeg dog tillade mig at nære nogen Tvivl, om ikke Udkastets § 2 maatte være at foretrække. Meningen er i Realiteten den samme, men jeg frygter for, at saaledes som Udvalgets § 2 er affattet, vil det let kunne føre til en mere udvidet Anvendelse af Paragraphen, end Hensigten er. Skjøndt jeg heller ikke holder af Systemudtryk, troer jeg, at netop det, at der i § 2 er anvendt Systemudtryk, vil kunne tjene til at gjøre det klart, at der ikke ved § 2 er tilstgiet at vindicere almindelige Gaver, der ikke ere af nogensomhelst Betydning. Saaledes som Udvalget har foreslaaet § 2 affattet, staaer det i en saa fuldstændig Almindelighed, og hvis der ikke stod det enkelte Ord „saadan Retshandel“, maatte man derefter fristes til at troe, at enhver somhelst Sjænk eller Gave af nok saa ringe Betydning kunde være Gjenstand for Vindication. Jeg lægger naturligviis ikke megen Vægt paa, om den ene eller den anden Affattelse bliver brugt, da det i Reglen ikke vil føre til

nogen Ulempe; det er et Skjøn, som jo i Reglen vil gaae i Faveur af den, der har medtaget Gaven, men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at der er mere Beroligelse i den Henseende ved Udkastets § 2 end ved Udvalgets § 2.

Nørgaard: Hvad der giver mig Anledning til at ytre et Par Ord i denne Sag, som jeg forøvrigt ikke er saa indvietet i, er netop de Uttringer, der kom fra den ærede 4de Landsthingsmand for 9de Kreds (Jessen). Jeg er fuldkommen enig med ham i et Punkt, som han nu udtalte, skjøndt jeg tvivler paa, at jeg i Forening med ham kommer til at stille noget Ændringsforslag til 3die Behandling i den omtalte Retning, fordi jeg har betragtet Spørgsmaalet som mulig liggende udenfor denne Lov. Imidlertid er jeg saa enig med den ærede Landsthingsmand i denne Sag, at jeg endog anseer det for et Punkt af den allerstørste Vigtighed. Jeg har ikke, hvad dette Spørgsmaal angaaer, kunnet komme til en anden Betragtning, end at, naar man har kjøbt en Eiendom og har sikret sig dens Besiddelse ved en thinglæst Kjøbecontract, bør denne Eiendom ikke, naar Kjøberens Forpligtelser ere opfyldte, kunne berøves ved nogensomhelst Skifteforretning i Anledning af, at Sælgeren, siden Contracten er udstedt, er gaaet fallit. Nu har den høitærede Justitsminister vel sagt, at Kjøberen kunde i Tvivlstilfælde søge at fremskynde Udstedelsen af Skjøde; men mig forekommer det virkelig, at, er det lovligt, at man i en vis Tid kan opsætte at lade udstede Skjøde og besidde Eiendommen ved Kjøbecontract, er der ingen Grund for Kjøberen til at fremskynde Skjødets Udstedelse i den Tid, Loven hjemler ham at besidde Eiendommen efter Kjøbecontract. Vi maae ikke glemme, at der med Hensyn til de Handler, der gjøres under disse stgigende Conjunctioner, medgaaer saa store Summer til stempelt Papir o. s. v., saa det mange Gange er af den allerstørste Vigtighed for Kjøberen at kunne lade en Tid gaae hen for at realisere sine Sager, deels for at søge Laan eller deslige. Jeg troer, at det Punkt er saa vigtigt, at jeg for mit Vedkommende vilde meget anmode den høitærede Justitsminister om at tage det under Overveielse, om der ikke snart